

L. 10

DE IMAGUNCULA
ANTONIOLI ROSSII

PUERI VENUSTULI
IN EPHEBEO BONONIENSI DEGENTIS
AB EIUS PATRE IOSEPHO EQ.
POETA LATINO CLARISSIMO
MUNERE RECENS DATA

ALEXANDRO PIEGADIO CANONICO

Elegidion

VENETIIS
TYPIS MUTUI SUBSIDII
AN. MDCCCLXX.

ELEGIDION

(**Antonelli** effigies mihi cara! paternum
 O munus, centum gratius aureolis!
 Vix te vix vidi, iocunda tot oscula fixi
 Ipse genis, monuit quot stimulatus amor.
 Pulchella o facies! frons o innubila! ocelli
 O ut cor produnt integritate nitens!
 Ergon' **Iosephi** (latiae quem aluere camenae,
 Quique Faventini est splendor honosque soli)
 Illius, **Antoni**, claro es tu sanguine cretus?
 Illius es studium delictumque viri?
 O italos inter fortunatissime ephebos,
 Cui talem dederunt numina habere patrem! .
 O quem sortitus patrem! O ut candida in illo
 Religio, et sapiens praenitet ingenium!
 Interea prudens clauso te credidit horto,
 Excubat ad cuius limina dius amor.
 Effundes ibi, gnavis a cultoribus altus,
 Ramorum patulas, surcule amate, comas.
 Fons ibi, vitali et iugi pellucidus unda,
 Stillat, quo possis pellere saepe sitim.
 At ne te arcanis remorer, mi blandule, verbis,
 Istaec est huius, quam cano, summa rei.
 Ut dites mentem praeclaris artibus, utque
 Cor dapibus sanctae religionis alas,

Hoc tibi ephebeum, a vitiis et murmure saeculi
Semotum, elegit provida cura patris.
Hic dulci requie, hic vario solamine, caris
Hic sociis frueris, palladiisque vacas
Ludis; at quando florens adoleverit aetas,
Aonio afflatus numine, dulce canes.
Dulce canes, patrisque canora exempla secutus,
Clarus Castalidum tum comes alter eris.
Disce libens modo, sta iussis, venerare magistros,
Qui te solerter nocte dieque colunt.
Semper et impigros vigilesque imitare sodales;
Sed studiis praeceant cultus amorque Dei.
Atqui Pieria affatus sum voce venustam
Haecenus Effigiem, aure quae utraque caret.
O si Felsineam veheret mea carmina in urbem
Aura favens Zephyri! Fors rata vota forent.
Eia agedum, Zephyre, hunc elegum affer protinus illuc,
Et, viso puero, basioloque dato,
Dic: **Antoniole**, o blande, o formosule nate,
Cui verum tenero sedit in ore decus,
Accipe, quae sint cumque, ignoti haec carmina vatis,
Qui patris iamdudum ardet amore tui;
Et cupit, egregii viva ut sis patris imago,
Si patrio exoptas tu quoque honore frui.

5834371

